

NOBERRIM

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMOR

Provincias: Un trimestre. . . 0'75 ptas.
Extranjero: Un año. 6'00 »
Número atrasado: 0'10 »

AÑO I ————— N.º 84
Sóller 25 de Agosto de 1917

Correspondencia y Administración
Luna 27.—SÓLLER
No se devuelven los originales

HABLADURIAS

En los dos últimos números de este semanario nuestra colaboradora «La senyora Rosa» defendió el derecho que tenemos todos de adquirir la carne, en la mesa reguladora, vecina a la fuente, un real más barata que en las demás mesas; pero nuestra entusiasta colaboradora (sin menosprecio a su razón) debe ignorar el punto más ediondo de esta explotación, y ese es el asunto de que vamos a hablar hoy, para que el pueblo abra los ojos a la realidad y vea que sin la guerra y sin revoluciones, hay otros motivos para que las subsistencias tengan un precio más elevado que un zepelin.

Esta mesa reguladora antes de ser propiedad del cortante *Mosca* lo era de un tal *Seregante*, el cual dando la carne un real más barata que los otros cortantes, crió una competencia nada alagadora para los otros, pero estos con el fin de poder cortar a su beneplácita voluntad, hicieron una componenda con el *Seregante*, dando a éste diariamente una cantidad suficiente para poder vivir holgadamente.

Así se hizo, y ahora unidos todos los cortantes, imponen al pueblo que pague obligadamente su artículo al precio que a ellos les convenga, pues aunque en verdad en el mismo punto existe otra mesa, esta sólo es figuradamente reguladora, sólo tiene el nombre.

Y entre tanto el pueblo martir, víctima del abandono de las Autoridades, es explotado porque además de la razonable, si se quiere, carestía, ha de contribuir al sostenimiento del *Seregante*.

Lo que verdaderamente estrañamos, es que el «Sóller», el semanario defensor (¿?) de los intereses del pueblo, sea mudo

en asunto tan importante, cuando pierde el tiempo en cosas rancias y *agres* . . . de la tierra.

¡Cuántos son que habrán hecho *negocio* en este asunto! . . .

URBANO ROSSELLÓ SERRA

Un vertadé detective

A un poble de Mallorca, que no sabem ni volem di es nom tenian un san Cristo qu'era venerat per tots es vecins d'aquell poble; per petita que fos sa maletia, per poca que fos sa cosa que desitjavan, posaven es crit a n'aquella imatge venerada y li feyan promesa d'un bon regalo si les feya sorti en bé de s'apuro que se trobaven.

Y resultá que tants de regalos qu'arribá a teni qu'es Rectó d'aquell poble se fé pó de que gent incrédula y codiciosa robás sas promesas de més való que tenia el san Cristo, y pensant es Rectó que val més es qui sen guarda qu'es qui en cura, fé posá un retjat de ferro a s'entrada d'aquella capella

Així heu feren, pero ¡oh sacrilegal! un dematí, quant s'escolá obri l'iglesi, amb gran assombro, vé que sas novas berreras estaven ben ubertas y quant ansiós va examina aquella part de l'iglesi, vé que faltavan la majoria de regalos de més való.

Es Rectó, es vicari, es capellans y tots es més devots d'aquell poble, pasaren es crit a nel cél y gestionaren per veure de descubri s'autó o autós d'aquell sacrilega, pero inútilment, es lladres no deixaren senyal.

Un més después de lo relatat, un día

que s'escolá anava de casa en casa suplicant una llimosna per té un vestit nou a san Sebastiá, aná a pará a nes portal de ca'l sen Calsóns-grans; qu'era un probe beneit del cual en feyan beta tots ets atlots des poble.

—Qu'encara no sabeu qui son es qu' han robat a n'el san Cristo—preguntá el sen Calsóns-grans.

—No—respongué s'escolá—es poli-ssons heu tenian ben preparat.

—Y llevó que voltros que sercau, son uns beneits. No sabeu sercá.

—¿Perque deis aixó?

—Perque voltros heu sercat y sercat y no heu sabut qui es qu'ha robat, y jo sense mourermé havé sabut.

—¡Qué vol dí! ¿Y perque no heu viau dit?

—¡Ah!—respongué el sen Calsóns-grans perque jo per diró vuy gonyá cual-que cosa. Si voleu qu'heu diga anau a nes Rectó y digaulí que me duga un xicolate, dues ensaimades, un caixó de figas y una dotsena de menedets de xigarros de filet.

Amb un pam de llengo defora arribá s'escolá a cas Rectó per contarli lo que passava. Avisaren sa guardia civil, es jutje, es secretari y tots es més devots des poble, y seguits de s'escolá que duya es caixó de figas y lo demás qu'havía demanat aquell beneit, se presentaren a ca'l sen Calsóns-grans.

—Qu'es vé que sabeu qui son es qu' han robat a l'iglesi—preguntá es Rectó.

—Si senyó—respongué es beneit.

—Esplicauvos idó; pensau que deletant aquesta persona feis un servici a Deu nostro senyó.

—Antes me deixin beure es xicolate perque llevó será fret.

—Beveu aviat qu'estam impassients.
El sen Calsóns-grans amb tota sa calma sa begué es xicolate, se menjá ses ensaimades, se torcá es morros, ensengué un xigarro y llevó recolsantse a una taula digué:

—Araestic a sa vostra disposició.
—Lo primé de tot—digué es Rectó—qui son es qu'han robat sas joyas a n'el san Cristo.
—Pues escoltau; jo encara que tenc fama de beneit he pogut endeviná qu'es qui robaren a n'el san Cristo varen essé...
—¿Qui?...—Preguntaren ansiosos—tots es presents.

—Idó varen essé... es lladres.
Y ditas aquestas paraulas el sen Calsóns-grans agafa un grapat de figas secas de dñs es caixó y se posá a menjá no fent cas d'ets insuls de tots es presents.

A la fi quedá totsól es beneit d'aquell poble y llevó dirigintse a nes que sen anavan digué tenguent sa boca plena de figas.
—Pereix mentida qu'aquets senyós tenguent carrera no sabessen qu'es lladres varen essé es que feren es robo a nel san Cristo...

SOR LLEÓ

SA FESTA DES CONVENT

Aquell barrio des Convent dissapte y diumenje estava adornat profusament y hey concurri tanta gent que sols veurerle imposava. Era un gust veure ninetas qu'anant amb s'anemorat davan unas miradetas tant y tant atrevidetas que deixaven conquistat a s'homo que les mirava, hasta a nes punt vergonyós qu'en vaix veure més de dós de que les caya se bava. a dins «Ca sa Jardinerá» una nina molt torera mos servi una gran copa d'un jeladet de primera. Voltant después per «Can Topa» Varem menjá dos ovets de galina...per supuesto; y pagant y cabalets varem aná a prende puesto devora dos angelets. Es ball aná de primera; es balladós s'asociaren pues de tant molt que ballaren ni va vé que s'escaldaren y heuran perdut sa ballera. «Sa Lira» per possessorí prengué un cadafal hermós y mos tocá sas millós pessas des seu repertori. A sa festa en conclusió no hey faltá es mes petit punt, no si mogué cap castió,

EN XERRIM

y de tot élla es conjunt resultá de lo milló.

N'URBANO

UN LLIBRE NAN

—Idó si don Miquel, jo a sa meva biblioteca tenc llibres que valen un *perú*. D'antics y de moderns. De cualsevol classe.

—Ja m'agraderia veurerle.

—Idó entri, entri y la veurá. "Aqueix es un tratat de teologia escrit de l'any *tirurel-lo*. Aqueix altre, es un manuscrit, des meu padrí que conté novetletas, originals d'él!. Aquí en té un que may diria cuants d'anys té.

—Trenta.

—Més.

—Xixante.

—Per amunt.

—Sent.

—Ell voste no hey arribaria may, idó ¡tresents deu anys!

—¡Hum!

—¿Qué no so creu?

—Si, pero trop qu'es llibre es petit, per s'edat que té.

PEP NOV

De Jordi Martí Rosselló

(a) AUBERCOC

Antes d'esperá se contesta a sa meva contesta des teu primé insult, te torn remetre aquest botó de mostra perque l'enseboresquen y te pugas convensa qu'es *xerrimosos* no tenen sa beneitura mascle-rossera; apesá que si te volgués contestá a lo que m'has de dí, molt bé podria, perque per dins Sólle tens un jermá (¡Vaja un altre!) qu'escandalisa lo que m'has de contestá.

¡Vaja un jermenet més guapo que tens! Es just tú. En acabá sa guerra fereu un bon partit si procurau no se tan escandalosos com sou.

¡Jesús quinas riayes que tenc!...

Hasta es nostro repertidó, qu'encara qu' es molt jovenet sap algo de *literatura*, s'altre día se berayava amb un caxista y per agraviarló li va dí:

—Ets més beneit que s'aubercoc des Mascle Ros.

¿Té pensavas fermé entedá?... Beneit. ¿Té pensavas fé mori EN XERRIM?... Infelís, es tir te heurá sortit per sa culata. Prest te voré a tu acovardat, y es teu setmanari dins es covó d'ets olvidos.

Per avuy ja basta perque tenc molta de feina per fé una llista de suscriptós qu' amb fet per Palma.

¡Jesús quinas riayes que me fas Jordi, ja ja ja!...

¡Ahl Com a recordansa de cuant eram tant amics, t'envertesc qu'en havé de contestarme no heu contis a nes teu jermá perque ¡fiet meu! Ell pareix un fónografo...

Entre tú, ell y jo vaja uns tres... ni per retratos de capsas de mistos mos voldrian...

Quinas riayes, Jordi quinas riayes.

URBANO ROSELLÓ SERRA

EPIGRAMAS

—¿Veus aquest papé de banc?...
Te una cosa extraordinari.
—¿Li falta algo necessari?
—Per distingí no tens tranc.
—No m'ensengues més sanc, jo el mir y res veitx, Tomeu.
—¡Qué vets de beneit Andreu!...
¿No comprens qu'aquest papé lo extraordinari que té qu'en veritat siga meu?...

Cuatro joves presumits sobre es gust d'ets ous tractaven: Dos deyen si men donaven voldria que fossen frits.
—A mi m'agradan bollits, digué un panxa-vergonyant; s'altra qu'estava escoltant los contestá fent s'etsés:
—Des modó qu'hem graden més ets ous, a mi, son menjant...

EGROJ

De sa Regió

De SA POBLA

Es Corresponsal mos remet un escrit que li enviaren a éll que diu lo sigüient:

Senyó Corresponsal: Vosté que tant bon *detective* s'ha demostrat per indagá y aclarí embuis públics, ¿no s'ha fitsat que n'aquest desemperat poble, fa ja bastants anys que sa comisió de festejos está baix de s'influenci des *colatendo* cometa Corró? Pues si senyó; cuant sa comisió ha d'acordá dá corridas de toros, o cuant parlan d'ets adornos de sa plassa y sobre tot cuant han de tratá de s'hipódromo, sempre *el hombre de la ciencia* hey ha de posá sa seva mala pata.

¡Llástima d'una pouelada d'aigo!

Y gracias que dins s'Hipódromo, un cavall de Manacó los desberetá tots es plans ilegals que tenían trassats.

Lo únic que li poren agrahi es és vé privat de corre a sas carreras de bicicletas a un jove descendent d'una famili poble- ra, alegant per motiu, que no figuraba a nes reparto d'utilidats, pero en canvi més tart deixá corre s'ego d'un jove co-

merciant, guapet, casat que duya es dits plens d'anells, sense qu'zquest figurás tampoc a nes reparto d'utilidats.

Aaixó sotseix a un poble que s'adelanta de cada día; pero jo, senyó Corresponsal, crec que si s'adelanta, es cap a sa grosseria cap a s'especulació.

De FELANITX

Programa que sa junta xerrimosa ha acordat celebrá es día de San Agustí.

Dia 28 día de san Agustí: Es demati diana xerrimosa de latas, picarols, esquellas y altres instruments de molt de renou y poca armonía.

A las 12: Será mitx-día si s'Ajuntament se cuida de fé arreglá es rellotje de la vila. Después de diná a nes café de «Can Nofret» se reuniran es xerrimés per dona una medalla a nes municipal *Petaca* com a premit de sa poca feina que fá.

Devés les tres (Dues horas més o menos), corregudas a nes cos per disputarse es siguients y valiosos premits: 1.º Sas esperdenyas veyas de «Ca na Truyola». 2.º Un capell de paumes sense alas (Com es capell d'en Weiler) 3.º Un llibret titulat: «Sas tonterías d'en Pera Debaca».

Un minut més tart gran concurs de música devant es corté de carabineros ahont se tocarán sas siguients pessas de música, vocal.

1.º Sinfonia des xerrimé M. sense Pel, titulada «Visca».

2.º De J... Melón, titulada «Sa Morroncha».

3.º De mister Blay, «Sa Gotera».

4.º y última original del niño Chocho titulada el «*Guá Guá*».

Més tardet altre vegada música, concurs de pantorrillas, y gran festa d'aviació de dues milloques.

A las 6: mentres s'Ajuntament refrescará dins sas casas de la Vila, es xerrimosos refrescarán dins es sofreix den «Pandiu».

Es vespre música, covets, rodellas, cosses, sempentas, trepitjades, grapades, bregas de gats, rollets, conquistas, pessigades y etc.

Y aquí acaba sa resenya que fá es gremi xerrimé, desitjant se devertesca es poble felanitxé.

J. M. D.

De FORNALUTX

A Fornalutx no s'acovardan per sa guerra y enguañ també volen fé festa, amb sa diferenci que no esperan ferla per la mare de Deu, si no que le fan anit y demá, tot lo día.

Sa festa consistirá amb sos siguients artísticos y moderns números.

Avuy: Balls amb xeremias.

Demá (es demati): Passacalles, per tots ets atlots duguent per instruments latras de saim buidas y botas d'arengadas també buidas.—A nes caté de «C'an Rendeta», se regalará un café y una copa a tots aquells que regalin sis céntims a l'amo.—Rogativas a *Sant Ceferino*, perque els s'aplanigue sa costa qu'hey ha quant

entran a nes gran poble fornalutxenc.—Compatenci de cacauets entre en Tiba, en Tista y es llauné.—(Es capvespre) Processó, acompanyada per ses autoridats des poble, per tots ets beatos y *amenizada* per se seregata que mourán ses beatas fornalutxencas.—Apedregada a nes *Casado nou* totduna qu'el vejin.—(Es vespre). Iluminació general amb espelmas.—Consert de desbarats per se *murga* de Fornalutx.—Arribada d'EN XERRIM, representat pen Bouran, en Pep Noy, n'Egroj y es terrible detective Wikake.—Per final totas ses beatas des poble cantarán aquesta cansó, (música des mestre *Panxagrossa* y lleure d'en *Pixelis*):

A Sólle si fan llimones
pero no'n tenim anutx
perque en canvi a Fornalutx
tenim sas atlotas monas.

D'ALARÓ

De rabi encés com a foc
vaitx a contarvós, lectós
es resultat desastrós
de ses festas de San Roc.

Sa revetla aná molta animada no occurrint altre percance més qu'una atlota que li caigué se coua postissa.

En lo que se comissió va fé s'embuy des sigle v'assé en ses corregudas de resistenci de biciletas. Antes de sas carreras aumentaren a 40 centims es preus d'ets assientos y llevaren 35 pesetas des premits senyalats, per lo que tots es corredós esterns renunciaren de corre, protestant de s'engañ de qu'havian estat víctimas.

Valenta comissió de festejos. Es vespre no porían consentí que ningú entrás a sa plassa sense pagá un real d'entrada sense tení consideració a nes qu'havian contribuít llargament a sa festa.

Brevetjaven que volían superá a n'ets obrés passats y volían fé sa ridiculés de qu'es piroténic sen tornás quatre rodellas sòls per ecomisá una petita cantitat, gracias qu'es public si oposá y domés lograren llevarné dues.

L'ondemá per remato de dois feren unas corregudas que feyan riayes; sas joyas no valían dos centims; un ventedó, dues sebas foresteras, tres pomas; tres senyoritas y es milló premit que consistí amb un coniet de dues tersas.

¿Y sas 35 pessetas des día antes, ahont se fongueren? ¡ni tan sols un pollestret no pogueren comprá!

Jo quant vaitx veure tal joc

vaitx exclamá amats lectós.

¡Quin programa mes le tós.

qu'enguany han fet per San Roc.

UN QUE SES SEBES LI PEREN MAL

Tota persona forense
qu'a Palma haja d'aná
molt barato pot mentjá
a sa FONDA SOLLERENSE

Plassa Juanot Colom (Des tren) n. 3

D'Arté

Sexta Setmana

(Continuació de s'argument de sa película artanenca:

Una Comedi mal jugada)

LO QU'ES CAPAS DE FE UNA LOCA

S'interessant película artanenca continua:

Después de passadas algunas setmanas en Debray y na Margalida casualment se trobaren y com es natural éll li demaná si encara la feyan passá per torment es de caseva: contestant ella de que tant l'atormentaven llavó com antes.

Pues si es així, digué en Debray, si martlrisen tant si conversas com no amb jo, no importa mos privem es gust de xerrá junts.

Y dit y fet partiren a fé una volta amb compañía d'una nina que venía amb ella, y en la cual ella li contá sas penalidats qu'havía sofridas.

Per paga se maregasse amb aquell espay de temps s'havía posat malalta y a pesa que tot un día *desverietjava*, se malaletia no li durá dos días; (se cansá molt aviat de fé es malalt) es día que sa trobava mes malament de sa MALALTIA na Mergalida li pujá una tassa de brou y l'hey despreciá diguentli que tenia pó que l'enverenas.

Cuant ja estava bona comensá a desfé sas faldas millós de na Mergalida; y ses que deixá sense desfé las se posava aquella jaya, y considerau quin papé feya aquell tipo de moneya vestint aquellas faldas fetas a s'última moda. A tal extrem arribá sa doyudés d'aquesta dona qu'un día sa desvestí y sa posá una demunt s'altre sas dues camias mes adornadas de na Margalida y quant las tengué posadas cridá n'Amadeo perque les hi vés y después sa colgá amb ellas a nes costat des *frarot vey*, que quant la vé duguent dues camias de novia, sa fé s'ilusió que v'hera, y pensau lectós ets uyots que badava éll y s'uyot que li fé bada a élla.

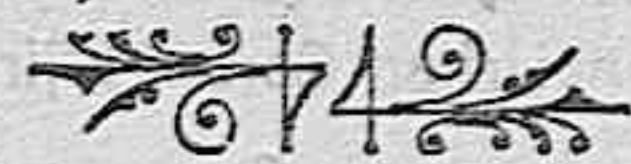
Después que na Margalida y en Debray varen ve voltat un bon rato se despediren, ja pensant sa barbaridat que faría sa mare quant s'enteraría que havia tornat parlá junts.

El sen demá decapvespre mentras na Mergalida era a cas jermá Pere, sa mare interrogá sa nina y la fé caure en so dí qu'en Debray l'havía acompanyada.

La setmana que vé vorán es lectós s'escándol que casi be heu explica es titol des cuadro sigüent:

ABAIX DE SA LLOVA

(Continuará)

XERRIMADES

Carta uberta.

Senyó Directó des «Foch y Fum»:

Vaitx lletji a sa secció d' Estellicóns des seu número passat, qu'un tal *Felip* se senti aludit amb un article firmat meu, y amb honó a se veritat he de fé constá qu' es mencionat article era una colaboració cómica, escrita sense fundament positiu ni dirigintme a ningú.

Si es tal *Felip* se senti aludit efectiva-ment es un lladre, pues de lo contrari no hauria pres per éll es tal article; y si, com me pens, es vosté es qui ha fet tal contesta sols per agraviá es colaboradós d' EN XERRIM dec haverli de di que no som tot-sól qu'en sos escrits faitx oy per dins Sólle, perque conec un Directó molt satíric y molt sicalíptic que pes motiu de qu'es seus articles fan més oy qu'es meus, no ha pogut relá es seu setmanari per dins Sólle... y, lo qu'es més mal, que no lo-grará relarlo.

¿M'enten agraviant Directó?

S'insultá va tant per hom tal cóm fan es serradós y si jo som un oyós molt bé sap Es Mascle Rós que ni ha d'altres que fan son.

PEP NOY

A sa fonda Palmesana que té l'amo Andreu Ramón tots es dormitoris son amb ventilació molt sana; y per llevarse sa gana trobaran plats variats amb bon esmero arreglats servits amb gran prontitut y amorosa servitut y tot a preus rebejats. Si voleu sebre ahont es carré de Cocheras, tres.

Cosotas grossotas:

A nes carré de la Fortuna dins es No-guerá, si ha descubert un especi de *Monte-carlo femenil*, ahont cada diumenge si reuneixen vuit o nou dones, que se pas-sen la majó part des dia jugant a cartas gonyantse es dobbés y fent més escándol qu'es concejals es dimars a vespre.

Per si les voleu teni dins un cuadro, les vos anomenam a continuació: Sa ma-re d'en Biel de Petra; sa done d'en Pep d' Alaró, sa Pollensina veyá, o siga sa mare de sa picarolia; na Meneta veyá; sa done d'en Jaume, y molts de diumenges, en Maneta vey les fa compañía per si a cas se barayen.

Fa uns cuants diumenges qu'una de sas *tenaces* jugadoras; cansada de perda y de menlevá dobbés va jugá hasta ets ous de sas gallinas.

Seria convenient qu'el senyó batle se cuidás d'enviarí en Corona a jirari una vi-

sita d'inspecció, perque aquestas dones a mes de faltá a sa lley gubernamental y moral, fan se competenci masse declarada a nes Centro Maurista, a sa Botigueta y a nes Centro des *Ciclets*.

¡El revendissim dimoni son aquestas dones! ¡No trobau qu'es vergonyós havé de figurá demunt EN XERRIM per una co-sa d'aquestas?

Pero no tengueu rabi perque més vos ne mereixeu.

Voltros jugau a pereyas y vos vuy aconsejá que si nó heu deixau aná vos feré torná vermeyas.

DON DINDON

¿Coneixeu en Miguel Puig?..

¿Y en Toni *Senoble*?..

¿Y en Juan Tambó?..

Pues si les coneixeu, ja coneixeu es tres més pellosos des poble.

Diumenge passat devés las tres de sa dematinada ¿sabeu quina la feren?

Pues tregueren es calsons a.....una at-lota de vinti un any y... Aquesta atlota no sabem que li diven, domés sabem que fá feina a sa fábrica de Can Pedessot, pe-ro feim gestions per coneixerle y aconse-yarli que si no vol que li tornin treure es calsons, lo milló que pot fé es que no sen posi. De lo contrari noltros no respon-em de sa conducta d'aquets tresfredinots eterns.

Mucha calor

Mucha calor

Mucha calor

Mucha calor

Mucha calor

—¿Que t'ets tornada llogá?

—Ido! Ara estic per cuinera

—¿Qué contas! ¡jesús Sant Pera!

¡Y si tú no saps cuiná!

¿Qué tornas loca Tonina?....

—No fieta, jo se cuiná

perque es llibre vaitx comprá

de sa **Quina Mallorquina**

Forma un tomet, amb mes de mil recep-tas, per cuiná, fé licors, dulces, etc. Se ven a S'Imprenta den Calatayut y C.^a—Lluna, 27 Sólle, a nes preu de 1 peseta, pes suscriptós d'EN XERRIM, y pes qui no heu son, deu de sas de quatre.

Es veinats des carré de la Gran Vía, han organisat una festa, per demá.

A Fornalutx també han organisat un altre festa, pes mateix dia.

Sollerics no vos queixeu ben alegres heu destá pues aquest any hey heurá mes festas que no voldreu

A derrera hora mos diuen de Bunyola, A sa fábrica den Fà hey ha un carreté que ja té una xixantena d'anys y no fa més que malahi es carro y es mul es dia que se troba sense cap céntim per poré beure cualque copí.

S'altre ¡setamana que venia de Santa María a la mitat des camí se trobá una done que duya una canastra de polis y per favó li demená per colcá. El sen Tiá amb s'idea de gonyá unas cuantas pessas de propina l'admeté dins es carro y xerrant xerrant les passá es camí, casi sen-se termese. Quant varen havé arribats na Chumba devellá des carro donant las gracis y res pús, per lo qu'el sen Tiá flas-tomá quatre aquella done perque no li havia donat ni una pesa de dós per aná a beure.

Quant arribá a nes sudí ets altres carretés repararen que dins es carro duya una bassa d'aigo y fetas ses indagacions neces-aris ¿sabeu que resultá essé?..

Pues ne Chumba se trobá amb nessecidat menó y sense di aigo va li va amollá a nes grifó. Vejent cosa tant cotxina amb rahó diu el sen Tiá: —Chumba no' n tornis pagá en tal indecent propina.

Estimats colaboradós:

Pes motiu de que per ordés superiós hem d'enviá aquest número a sa censu-ra militar, mos hem vits obligats, per no alterá se sortida, a tancá es número dos días antes que ses altres semanas.

Dispensau y fins la setmana que vé,

Juventut eterna...

... se consigueix usant s'AIGO TRIUNFAL POGRESIVA, que garantisen que no conté nitrat de plata ni sustancias nocivas a sa sa-lut.

No embruta sa pell ni taca sa roba.

Preu: 5 pessetas botella

¡Fora cabeis blancs! ¡Viva sa juventut! En venen a Palma: perfumeria Inglesa, a se Ca-dena 6—Perfumeria Oriental, Quint 1 y 3 Perfumeria de D Lluc Canals, Brosa 10 y el SCLLER: Jermanas Estades, Plassa Consti-tució 16 y a sa Perfumeria Artística, Lluna 5 y a totas sas principals perfumerias d'Es-paña.

¡¡¡Qui torna en sos cabeis blancs es perque vol!!!

SÓLLER-Tip. Moderna de Calatayud y C.^a